

Resúm:

Total d' entrades.	1.411'62
Total de sortides.	1.333'85
En caixa.... ..	77'77

Admissió de socis.—Es rebutjada per vuit vots y sis abstencions la proposta de soci numerari que á favor del Dr. D. Pau d' Areny de Plandolit se presentá en la sessió passada.

Comunicacions.—El senyor Ferré Gomis llegeix un notable treball que porta per títol “Sobre plantas mallorquinas”, del que ne 's autor el Dr. D. Carles Pau.

—D. Ignasi de Sagarra y de Castellarnau llegeix á continuació la part del seu treball “Catálech del Lepidópters de Catalunya”, corresponenta á la “Familia Licaenidae”.

—Finalment, el senyor President proposa, y aixís s' accorda, que 'l Concell Directiu se reunexi normalment el dissabtes á les 19, y que 'ls senyor Gifreda, Wynn y Juncadella, prenguin possessió dels respectius càrrechs, pe 'ls que han sigut elegits, en la vinenta sessió de la Junta Directiva, ja que han estat impossibilitats de fer-ho avuy, per no cumplir encare els vuit dies reglamentaris de l' aprovación de la reforma dels Estatuts per l'Autoritat.

Y sens mes s' aixeca la sessió á les 23.

ASSAIG MONOGRAFICH

SOBRE LES

CICINDELES CATALANES

PER

EUGENI FERRER Y DALMAU

La familia CICINDELIDAE, notable no sols per la hermosura de ses especies y per ses formes rares, sinó per sa vida plena d' activitat y de rampinya, atrau tot seguit les mirades dels naturalistes y *amateurs* que estudien y admiren l' important ordre del *Colcopters*.

De les 8,000 espècies que, poch més ó menys, té aquesta família, sols se troben á Europa unes 60, que 'ns representen tan sols dues sub-famílies: *Cicindelinae* y *Megacephalinae*. Aquesta representació migrada encara ho resulta més si tenim en compte que sols pertanyen á dos gèneres: *Cicindela* y *Megacephala*, y que d' aquest darrer sols tenim una espècie, la *Megacephala (Tetracha) euphratica* Latr., que se troba limitada aprop de Cartagena. Devem juntar á tot aixó el que les espècies europees no son pas les més hermoses de la família, per venir en coneixement de la pobresa en *Cicindelidae* de la regió paleàrtica.

En contra d' aquesta pobresa de tipus específics y hem de posar la extraordinària variabilitat de colors y formes que fa sortir un sens fi d' aberracions que son dignes d' estudi en sí y que compliquen d' un modo gros la determinació exacta dels exemplars, fent plenament interessants les 10 espècies catalanes, tema d' aquest assaig.

Un sol desitj expressarém al finalisar aquesta nota preliminar, y es de que serveixi als principiants de ajuda en llurs estudis, y als naturalistes catalans d' exemple per fer lo mateix am altres famílies.

CICINDELINAE

GENRE CICINDELA LIN.

Systema Naturae, ed. X (1758) 407.

Synonymia.—*Cylindera*, Westwood, Mag. Zool. Bot. I 251

Chaetostyla, Gauglbauer, Die Käfer von Mitteleuropa

Tarses de 5 articles, 3 parells de palpes, tibies anterior no escotades, mandíbules am una dent articulada en la punta llur.

CAP.—Labrum ó llavi superior d' ordinari blanch, á voltes fosch (*C. sylvatica* L. y algunes aberracions) truncat anteriorment (1) amb una punta (2) ó carenat al mitj (3) presentant sempre fosetes pilíferes en sa vorada anterior. (Lam. II, figs. 1, 2 y 3).

EPISTOMUM.—Truncat anteriorment y més ó menys pelós.

MANDÍBULES.—Son d' ordinari blanques en llur base, metàliques

ó negres en sa punta y qualques vegades completament fosques. (Lám. IIII, fig. 4).

MAXILES Y PALPES.—Son sempre vellosos, aquestos derrers tenen llampí llur derrer article qu' es metálich ó fosc fins en aquelles que el reste es clar.

FRONT.—Es més ó menys vellós, molt sovint estriat longitudinalment ó arrugat, presentant á voltes, junt als ulls, unes fosetes més ó menys overtes.

GALTE.—Amb estries longitudinals y paraleles.

ANTENES.—Llargas y fines; lo primer article es més groxut que els altres; els 4 primers més ó menys vellosos, en la següent disposició: el primer presenta *sempre* en son estrém superior algunes fosetes y pels llarchs, el segon es sempre llampí, el tercer y quart amb alguns pels, no pas gaires. (Lam. II, fig. 5).

A vegades el primer presente á *mes dels dits pels*, altra pelositat, denominantlos alleavors *vellosos*. Els derrers articles no son metálics, estant recoberts de pelussa fina y espessa.

Els palpes tenen quatre articles distints, essent els llavials més llarchs que 'ls maxilars: els dos primers articles d' aquestos derrers son molt curts, el tercer cilíndrich y el derrer es més llarch que 'ls altres y lleugerament engruxit cap á son extrem.

Els palpes llavials tenen el primer article curt, el segon llarch y 'l derrer més curt que 'l primer y segon.

El cap pot esser més ó menys pilós, podentse presentar aquesta ornamentación *irregular* y *regular*; la primera presenta vellositats al front, vértice, etc., la segona consisteix, en nostra terra ó bé en pels divergents á la base de les antenes (*C. lunulata* Fab.) ó en una corona post ocular, formada per una nota de pels blanchs (*C. flexuosa*). (Lam. II, fig. 6) (Lam. II, fig. 7).

PRONOTUM.—Es molt més estret que 'ls élitres, trapezial, carrat, rectangular ó transvers, ó bé cordiforme, y algunes vegades cónich, ó sia mes ample en la base que junt al cap.

Presenta dos solchs transversos, un junt á la base y altre junt al coll y un altre longitudinal, quedant la superficie dividida en quatre regions: coll, base y dos lóbul. (Lam. II, fig. 8).

La separació del pronotum de les episternes es molt marcada, essent aquestes més ó menys arrugades ó estriades convergentment cap els trocaners.

MESOTORAX.—Presenta en les parts laterals un solch profund, en

sa part posterior es més fí encut la separació del metatorax, difícil d'apreciar per causa de la pilositat espesa que cobreix abdós.

ABDOMEN.—La part central es més llisa y menys pilosa que les laterals, y á n' ella nos referirém al dir *abdomen vellós, llampí*, llis ó puntejat. El darrer segment es esuotat en los ♂. Alguns segments presenten en sa vorada fosetes pilíferes. (Lam. II, fig. 9).

ELITRES.—Pera l' estudi d' aquesta part els hem de suposar dividits en tres parts: *base, disch* y *apex*, que junt am la *sutura, vorada, apice* (estrém de la sutura) y *húmerus* (base de la vorada) formen la topografia del élitre.

Els elitres son variables per sa forma, coloració, escultura y adornos.

La forma pot ser *ovalada*, si l' ample en el disch es major que en la basa: *paralela*, si es d' igual ample á la base que al disch.

La forma del apex pot esser *aguda* si acaba l' ápice punxegut ó *obtus* si es arrodonit.

La coloració y les taques depenen de la puntuació. Tot l' élitre es puntejat ó granulat menys en les taques que son llises y transparentes, ó menys opaques que 'l reste del élitre. El fondo es d' un color y la puntuació es sempre d' un altre, per lo que la coloració total dependrá del predomini del color del fondo ó del de la puntuació.

Aquesta es generalment més forta junt á la base y sutura, presentant, en les especies catalanes, tot lo més alguns pels dispersos.

Per la coloració se formen les variacions següentes.

viridis	que la indicarem per		v	coloració verde
viridíssima	id.	id.	vo	id. vert fort
cerulescens	id.	id.	c	id. blavenca
cerulea	id.	id.	cc	id. blava
rubescens	id.	id.	r	id. rojenca
rubra	id.	id.	rr	id. roixa
nigrescens	id.	id.	n	id. negrosa
nigra	id.	id.	nn	id. negra

Les taques ó dibuixos se presenten blanchs sobre la coloració del élitre, podent esser de tres classes.

PUNTS, arrodonits ó poligonals, essen ses dos dimensions principals aproximadament iguals.

FAIXES ó bandes, allargades y més ó menys anguloses.

LUNULES, son faixes corves.

Les especies catalanes presenten d'ordinari les taques següents:

Regió basal ó base: Un *punt* humeral y un altre aprop la vorada, ó bé, una banda ó *lúnula* longitudinal. (Lam. II, figs. 11 y 12).

Regió discal: un punt al mitj del disch y un altre aprop la vorada, ó bé una banda transversa.

Regió apical: un primer punt junt la vorada y un altre al ápice, ó bé una *lúnula*, seguint la vorada.

En alguna especie se presenten además punts suplementaris p. e. *C. flexuosa* ne presenta tres, dos d'ells *a* y *b* aprop l'escutell y 'l tercer al entrar en la part discal aprop la sutura *c*, denominantlos: primer escutellar, según escutellar y sutural.

La *C. littoralis* presenta altres dos al disch, denominantse *c* tercer discal, *d* quart discal, pera distingirlo del *a* y *b*, que 'ls dirém primer y según discals.

Les variacions per modificació de taques, les podém classificar en, Variación per soldadura:

(Continuará)

APLECH DE NOTICIAS SOBRE'LS MOLUSCHS DE CATALUNYA

y catalech provisional dels mateixos

PER

Manel de Chía

Aplegar en breus pàgines las nombrosas noticias, fins avuy publicadas, relatives á els Moluschs marins de Catalunya, es el modest objecte d'aquest petit treball.

En la seva redacció m'ha guiat solsament el desitx de simplificar lo més posible la tasca d'els que en nostro país se dedican al conreu de la Malacología.